

Todistaja

Lokakuu • October 2007 No. 9 Volume 82

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

**JOULUTERVEHDYS
MAAILMAN
ÄÄRIIN
TODISTAJASSA!**

Tervehdyksen tulee
olla toimituksessa
viimeistään

**marraskuun 10.
päivänä.**

Todistajan taival	2
Israelin ikkuna	2
Verraton Jumalan rakkaus	3
Virran viemänä	3
Minua niin väsyttää ...	4
Ei sotaväellä eikä voimalla	4
“Aika on heitellä - aika kerätä...”	5
Suuret tummat silmit sanoivat:	5
Lähetystyöntekijät rakensivat paremman huomisen	6
International School of Ministry	7
Rauhantervehdys jälleen ystävät	7
Yövahdin elämyksiä .	8
Kotikirkko sai uuden pastorin	8
Sovinnon suuri päivä .	9
Onko sinua koskaan moitittu?	9
Loon Lake Camp	12

Kesäleirit: **Thunder Bay - Vancouver**

PHOTO PEKKA PERHO

Nuortenpäivät Thunder Bayssä!

Yli viisikymmentä vuotta ovat nuoremme kokoontuneet syyskuun alun nuortenpäiville. Edesmennyt veljemme Veikko Kyllönen olisi varmaan ilahtuneena ihmetellyt, että vielä 51 vuotta sitten aloitetut nuortenpäivät edelleen koaavat suuret joukot seurakuntiemme vaikutuspiirissä olevia nuoria yhteen Jumalan rikkaan Sanan ja Pyhän Hengen vaikutuksen ilmapiiriin.

Thunder Bay'n Saalem seurakunnan leirialueella oli koolla n.120 nuorta. Päivät alkoivat torstai iltana ja osanottajat olivat heti alusta lähtien innolla mukana. Ei tarvittu mitään esilämmittelyjä, ylistyslaulut kaikuivat voimalla jo alkajaiskokouksen alussa ja rukouksen pauhu oli mahtavaa kuunneltavaa. Nuoret olivat tulleet rukouksin valmistuneena paikalle.

Itse sain olla ensimmäisillä nuortenpäivillä mukana vuonna 1956 Sudbury'ssa. Nyt oli ilo nähdä suuri joukko silloisten osanottajien lapsenlapsia koolla. Jos laskemme puhujina ja kuuli-joina olleetkin mukaan, oli mukana useita neljännen polven edustajia useammasta suvusta. Pyykkösen Oton lastenlastenlapsia oli 8 ja vuonna 1959 puhujavieraana olleen Selim Suomelan jälkeläisiä neljännessä polvessa 5. Kolmatta polvea oli monista perheistä. Heitä oli useammasta perheestä, joissa isovanhemmatkin ovat vasta tällä mantereella tulleet uskoon. Jonkun mainitakseni, huomioni kiinnittyi heti alkajaiskokouksessa Toivo Pajalan, entisen Thunder Bay'n tai Port Arthurin seurakunnan saarnaajan, pojanpojan taitavaan rumpujensoittoon paikkakuntalaisten ylistysryhmässä.

PHOTO PEKKA PERHO

Jatkuu sivulla 8

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

Toimittaja/Editor

Lauri Karhinen

Layout

Keijo Sakara

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen

Takasivun toimitus

Sylvia Rukkila

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.

Muista maista:

CAD \$36.00 , US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetys sihteeri

Erkki Inkiläinen
19 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

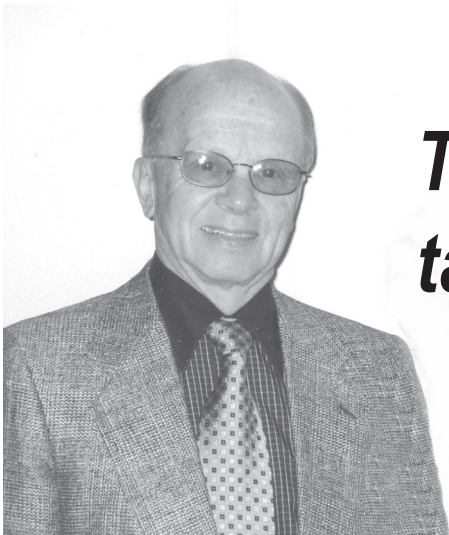
ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa
GST No. R 121903561
Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

**“We acknowledge the financial
support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance
Program (PAP), toward our
mailing costs.”**

Canada

LAURI KARHINEN

Todistajan taival

Kun Todistajan perustaja, Pekka Nuutinen ylitti Atlannin 1925, lehtemme perustamisvuotena, se tapahtui höyrylaivalla ja otti viikkoja. Tänään sama matka, Helsingistä New Yorkiin, tehdään lentäen noin puolessa päivässä. Silloin vain ani harvat ylittivät Atlannin valtameren. Nyt taitavat olla harvassa ne, jotka eivät ole sitä tehneet. – Paljon on muutosta elämän tyyliässä noilta ajojn.

Tätä taustaa vasten lehtemme Todistaja taitaa olla yli-ikäinen. Vai onko niin? Tuskin on yhtään elossa olevaa ensimmäisen Todistajan lukijaa. Todistaja on siirtolaisten lehti. Siirtolaisuus on tyrehtynyt jo aikoja sitten. Onko tämän päivän Todistaja enää tarpeellinen? Lieneekö niin, että Todistajan lamppu vielä vähän hehkuu muistona toisten lamppujen tuikkeesta, nyt jo sammuneista?

Taipaleensa aikana Todistaja on nähnyt 30 suomenkielisen helluntaiseurakunnan synnyn Amerikan ja Kanadan puolella. Tänään niistä toimii enää yhdeksän, jotkut kipuillen. Onko Todistajalla tulevaisuutta? Jääkö se toimimaan saattohoitajana hajallaan asuville, ikääntyneille heimolaisillemme vai onko parempi päästää se jo ansaitulle eläkkeelle?

Siirtosuomalaisten lapset ovat yleensä sopeutuneet hyvin uuden mantereen elämään. Moni ensimmäisen polven siirtolainen on tehnyt kaikkensa taatakseen lapsilleen tulevaisuuden. Onko kukaan ajatellut lehteämme Todistajaa? Oletko Sinä tehnyt mitään sen hyväksi, että Todistaja seuraisi uuden sukupolven vanavedessä? Jos tyydyimme siihen, että riittää kun tämä pioneerien sukupolvi tulee hoidetuksi niin todettakoon; se tehtävä on tullut loppusuoralle.

Nykyisen toimittajan pesti on täyttymässä ensi keväänä. Työnäkyni on ollut toimia kaikkien Herran nimeä tunnustavien palvelijana raja-aitoja näkemättä. Suurimpana haasteena olen kokenut Todistajan säilyttämisen jälkeemme jäävälle sukupolvelle. Todennäköisesti se on utopistinen haave – lapsellisen toimittajan unikuva.

Kuitenkin on ollut rohkaisevaa saada kentän positiivista palautetta ja runsaasti kirjoituksia eri puolilta. Kiitos teille kaikille! Niin kauan kun nuotiossa on vielä hehkuvia hiiliä on toivoa tulen säilymisestä. Saakoon voimallinen Pyhän Hengen tuulahdus vielä virittää ikääntyneen Todistajan palvelemaan jäljellä olevaa siirtolaispolvea tällä uudella mantereella.

Lukiessasi tätä tekstiä, nykyinen toimittaja vaimonsa Tertun kanssa, on suorittamassa “joutsenlauluaan”, viimeistä Todistajan esittelykierrosta Kanadan suomalaisissa helluntaiseurakunnissa. Toiveemme on tuoda Todistaja lähelle lukijoita ja kannattajia. Ehkäpä saadaan vielä jopa uusia tilauksia. Oletko muutoin joskus ajatellut tilata lehden jollekin ystävälle tai omaiselle. Todistaja tarvitsee tilauksia juuri nyt kun niin monet uskolliset lukijat ovat jo matkasauvansa jättäneet. Jos Herran tulo viipyy, seuraavan kierroksen kahden vuoden kuluttua, tekee uusi toimittaja. Kuka hän lieneekään – tämä olkoon tärkeä rukouksen aihe Todistajan taipaleen jatkumiseksi.

RAIMO SILEGREN.

Israelin ikkuna

Jerusalem on Jumalan suojeluksessa

Maailmassa on kaikkina aikoina ollut Jerusalemissa huolta kantavia ihmisiä. Historia kertoo Nehemiasta, joka sai terveisiä Juudeasta tulleilta veljiltä Jerusalemin, pyhän kaupungin, kurjista oloista. Kaupunki oli häväistyksen alaisena, sen muurit alas revittyinä ja portit poltettuna. Nehemia suri Jerusalemin häväistystä tilannetta. Israelin Jumala johti niin, että Nehemia pääsi lähtemään sinne ja aloitti kunnostustyön.

Jerusalem on aina ollut juutalaisille korkeasti pyhä kaupunki. Missä ikinä heitä on ollut maanpaossa häväistynä, vainottuna ja takaa ajettuina, he ovat aina muistaneet Jerusalemiä. Heidän juhliinsa on kuulunut ikävän ilmaisu, kaipaava rukous: “Ensi vuotena Jerusalemissa.” Tämä on ylläpitänyt toivoa yli ulkonaisen ahdistuksen ja pelon. Monille tämä lause jäi elämän loppuun asti lausutuksi toivomukseksi. Toiset lähivät vaeltamaan suuri toivo sydämesään. Monet uupuivat matkalle. Historia kertoo murheellisista tapauksista,

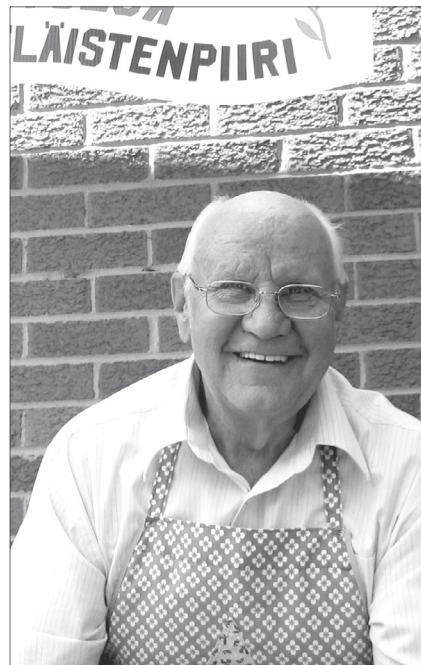
joihin tämä sydämissä ollut voimakas toivo ajoi ihmisiä.

Israelin Jumala on kuitenkin kaikkina aikoina valvonut Jerusalemin kohtaloa. Psalmeissa lauletaan Jerusalemin ylistystä. Esim. Ps. 48: “Kauniina kohoaa, kaiken maan ilona, pohjan puolelta Siionin vuori, suuren kuninkaan kaupunki.” Ps. 122: “Rauha olkoon muurien sisällä, olkoon onni sinun linnoisiasi”, edelleen Ps. 137:6 “Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen pidä Jerusalemiä ylipäätä ilonani.” Ps.147:2, lupaus Jerusalemin: “Herra rakentaa Jerusalemin, Hän kokoaa Israelin karkoitettut.”

Profeetat, Jesaja, Jeremia ja monet muut, ennustavat Jerusalemin tulevasta kunniansta ja loistosta. Onko kristillinen seurakunta niin kyllästetty Jerusalemin uutisilla, ettei se enää välitä kaupungin kohtalosta ja sen tulevaisuudesta? Jerusalemissa on tuleva suuri pyhiinvaeltajien kohde Jesajan ennustuksen mukaan: “Monet kansat lähtevät liikkeelle... että hän opettaisi meille teitensä ... sillä Siionista lähtee laki ja Jerusalemissa Herran Sana.” Jes. 2:3.

Rakkaus, myötätunto ja siunaaminen Jumalan omaisuuskansaa kohtaan

tuo uuden ulottuvuuden uskonelämään. Tunnen itseni tarpeelliseksi tässä rivistössä. Joukko, joka taistelee tällä “rintamalohkolla” on aina voittajan puolella. Liity mukaan rukoillen.

Verraton Jumalan rakkaus (osa 2)

”Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on väkevä kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivas, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki. Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa. Jos joku tarjoaisi kaikki talonsa tavarat rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksuttaisiin.” (Korkea Veisu 8:6-7).

Tässä Raamatun kirjoituksessa löydämme upeita opetuksia Jumalan rakkaudesta. Edellisessä kirjoituksessani mainitsin kaksi asiaa ja ne kertauksena tähän alkuun. Ensiksi, Jumalan rakkaus on kuin sinetti. Toiseksi, Jumalan rakkaus on voimakas.

Jumalan rakkaus tarttuu ja leviää

Salomo kirjoitti:”... sen (rakkauden) hehku on tulen hehku, on Herran liekki.” Tässä rakkautta kuvataan loimuavana liekkiä ja roihuavana tulena. Me tiedämme tulen ominaisuuksista useita asioita mutta ne ilmeisimmät ovat, että tuli lämmittää ja tuli leviää. Joka kesä Kanadassa roihuavat hirmuiset metsäpalot ja ne tekevät suurta tuhoa. Metsäpalot leviävät uskomattomalla nopeudella kuivassa aluskasvillisuudessa ja muutamassa päivässä suuret alueet ovat tulen kaluamat. Jumalan rakkauden liekki ei tee tuhoa vaan Jumalan rakkaus cheyttää, parantaa ja luo uudeksi. Luonnolliseen tuleen verrattuna rakkauden tulessa on yhtäläisyyksiä – sekin leviää jos sitä levitetään. Jeesus sanoi:” Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!” (Luuk 12:49). Jeesus tahtoo, että hänen rakkautensa metsäpalo leviäsi ja laajenisi meissä ja meidän kauttamme.

Jokainen meistä levittää jotakin. Kun on nuha-, kuume tai flunssakausi, silloin virukset, bakteerit ja pöpöt leviävät hyvin tehokkaasti. Jos olet ollut flunssan kantajana viikon ja tulet kirkkoon ja sitten kirkon eteisessä yskäiset vaan ihan pienen, huomaamattoman yskäyksen, alkaa suuri ketjureaktio. Muutama miljardi flunssapöpöä lahtee suustasi liikenteeseen ja ne iloisesti leijailevat kirkon eteisessä ja hyökkäävät heti pariinkymmeneen seurakuntalaiseen. Siellä ne sitten aloittavat tihutyönsä. Flunssan kanta-ja levittää flunssaa. Sitä mitä kehossasi kannat – sitä levität. Näin on myöskin hengellisessä mielessä.

Kristittyinäkin me voimme levittää eri asioita, kieltei-

siäkin. Jos olet täynnä katkeruutta – levität katkeruutta. Jos olet täynnä anteeksiantamattomuutta – levität sitä. Jos olet täynnä kyynisyyttä tai kriittisyyttä, silloin tartutat sitä kanssamatkaajiisi.

Jumala kuitenkin tahtois, että me levittäisimme rakkautta. Seuraavassa tästä Sanan kehoitus:” Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.” (1 Joh 4:7). Vieläkin tarkempi tulenlevitysohje on :” Lapsuikaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.” (1 Joh 3:18). Tartuta siis rakkautta toisiin sekä sanoin että teoin.

Jumalan rakkaus on sitkeää laatua

”Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa.” Nämä sanat tuovat esille rakkauden kestäväisyyttä, sitkeyttä ja päätäväisyyttä. Kielikuva, jota tässä käytetään on mielenkiintoinen ja otan sen sovellettuna meidän kanadalaisten kontekstiin. Rakkaus on kuin pieni tulitikku. Sytytät sen ja se palaa pienellä liekillä kädessäsi iloisesti. Pienen tulitikun tarkoitus ei ole nyt kuvata rakkauden tulen pienuutta vaan päinvastoin – pienikin tuli on suunnattoman sitkeä, kun se on Jumalasta lähtöisin.

”Eivät suuret vedet...”. Kuvittele, että nyt kaadetaan koko Atlantin valtameren vesivarannot tuon pikkuisen tulitikun päälle. Kun nuo hirmuiset vesimassat on kaadettu, jäljelle jää iloisesti ja kirkkaasti loimuava rakkauden liekki. ”Eivät virrat...” Ota nyt tuo Jumalan rakkauden liekki ja anna sen päälle virrata koko Niagaran putous kaikella voimalla ja pauhulla. Kun Niagaran voima on vuodatettu tyhjiin – rakkauden liekki edelleenkin palaa iloisesti ja sitkeästi ja kaikkivoittavasti. Sellainen on Jumalan rakkaus. Kaikesta vastustuksesta huolimatta se jatkaa palamistaan. Tätä sitkeää Jumalan rakkautta tarvitsemme suhteessamme niihin ihmisiin, joita tahdomme voittaa Kristukselle. Tätä rakkautta tarvitsemme suhteessamme veljiimme

Marko Selkoma

ja sisariimme seurakunnissamme. Jos sydämissämme on rakkauden liekki, joka on taivaasta lähtöisin, silloin ”kylmät suihkut” kanssamatkaajiltamme aina silloin tällöin eivät saa meitä sotajalalle. Rakastamme, kaikesta huolimatta ja loppuun asti niin kuin Mestariimme meille mallin asetti.

Jumalan rakkaus on korvaamattoman kallis

” Jos joku tarjoaisi kaikki talonsa tavarat rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksuttaisiin.” Mikä on siis rakkauden hinta? Se on kysymys, joka nousee tästä jakeesta esille. Meille Jumalan rakkauden vastaanottaminen on tänään ilmaista. ”Ilman rahaa ilman hintaa”, julistaa profeetta Jesaja. ”Armosta te olette pelastetut” julistaa apostoli Paavali. Meille ilmaista, mutta Jumalalle rakkaus maksoi kaiken. Se maksoi Hänelle Hänen ainokaisen poikansa hengen. Jumalan rakkauden hinta näkyy siinä kun saamme katsella ristillä riippuvaa Vapahtajaa, joka huusi: ”Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät.” Se näkyy siinä missä Hän voittoruutonaan kaiutti:”Se on täytetty!”. Siksi risti on Jumalan rakkauden hintalappu. Siksi

Jumalan rakkaus on kallisarvoinen asia. Siksi aina kun palvelemme lähimmäisiämme Jumalan rakkaudella, välitämme korvaamattoman kallista ristin voimaa. Jokainen rakkauden teko ja rakkaudellinen sana on pientä heijastusta Golgatan rististä, jolla Jumalan rakkaus huipentui ihmiskunnan parhaaksi.

”Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksi.” (1 Joh 4:9-10)

MARKO SELKOMAA

Virran viemänä

Joitakin vuosia sitten tapahtui, että työssäni ruokatunnille mennessäni minulle tuli yhtäkkiä suuri hätä eräästä läheisestä perheestä. Vetäydyin yksinäiseen huoneeseen ja viivysin ruokatunnin ajan rukoillen heidän puolestaan. Viimein rauha laskeutui sydämeeni ja palasin työhöni.

Samana iltana tai seuraavana aamuna sain heiltä soiton. He olivat tuona kauniina päivänä lähteneet kävelyille erään joen rantaan siellä oleville mahtaville putouksille. Joenvartta kiivettyään he pysähtyivät yhden putouksen yläpuolelle. Siinä oli sellainen houkutteleva suvan-topaikka, jossa vesi virtasi hitaasti alempana olevaan pauhaavaan putoukseen. Auringon paistaessa helteisesti he pulahtivat suvantoon uimaan. Perheen tytär ajautui pois tyynestä vedestä vuolaampaan kohtaan. Yhtäkkiä virta alkoi viedä häntä huolimatta hänen kaikista yrityksistään päästä takaisin. Isä sai hänen kädestään kiinni ja väyn auttamana saikin tytön rantaan. Äiti oli osaltaan myös yrittänyt tarttua tyttäreen, mutta putosikin veteen. Virran viedessä häntä putousta kohti, hyppäsi tytön appi jokeen ja saikin otteen pudonneesta. Virta kuljetti molempia kiihtyvällä vauhdilla kohti putouksia, joiden pauhina vain voimistui. Mutta auttajan ote piti

ja hän ponnisteli kaikin voimin, tukien jalkojaan pohjakiviin. Putouksen reuna oli jo aivan edessä, kun hän viimein sai menon pysähtymään. Apua kiirehti rantaan ja heidät molemmat pelastettiin joesta juuri ennen putousta.

Tämä tapahtuma kuvaa ajallista elämää, miten lähellä olisi hukkumisturma voinut olla. Ihmisenä en voinut tehdä mitään auttaakseni, olin vain kiitollinen siitä, että Herra valvoi ja varjeli heitä. Uskon, että Herra vastaa rukouksiin. Mutta myöskin sen, että tämän kautta Hän näyttää meille, että Hän tarkkaa askeleitamme ja varjelee. Tässä myös näkyy epäitsekäs perheenjäsenten rakkaus toinen toistaan kohtaan. Rakkaus on Jumalan suuri lahja.

Tänä varhaisena aamuhetkenä tuli mieleeni, kuinka elämän nautinto, hovit, vieläpä synty houkuttelevat meitä elämän eri vaiheissa. Alussa ei huomaa mitään vaaraa, mutta sitten voikin äkkiä havaita, kuinka virta alkaa vetämään mukanaan. Moni nuori on ottanut silmänsä pois Jeesuksesta Kristuksesta ja niin elämän houkutukset ovat vieneet mennessään. Saat olla kuitenkin varma, että Herran silmä tarkkaa heitä. Herran rakkaus ylittää varmasti heihinkin. Kannattaa rukoilla heidän puolestaan. Tai kenties olet havainnut maailman houkutusten vetävän sinua ja kuulet jo putouksen pauhaavan edessäsi.

1 Joh.2:15-17 sanotaan: “Älkää rakastako maailmaa,

älkää sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaudella ei ole hänessä sijaa. Sillä mitä kaikkea maailmassa onkin, ruumiin halut, silmien pyyteet ja mahtaileva elämä, se kaikki on maailmasta, ei Isästä. Ja maailma himoineen katoaa, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.”

Kysymys on: onko Jumalan rakkaus tärkein elämässämme, vai onko maailma ja sen viettelys saanut ensimmäisen sijan. Jos suhteemme Jumalaan Jeesuksessa Kristuksessa on oikea, niin Hänen avullaan voimme vastustaa synnin houkutusta ja elää Hänelle. Meidän ei tarvitse jäädä virran vietäväksi vaan saamme varman voiton.

Jaak.4:7-10 sanotaan: “Taipukaa siis Jumalan alaisuuteen, mutta vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä. Lähestykää Jumalaa niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, synnintekijät, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle horjuvat. Tuntekaa kurjuutenne, surkaa ja itkeäkää! Kääntyköön naurunne murheeksi, ilonne masennukseksi. Nöyrytkää Herran edessä, niin hän on teidät korottava.”

Kun me todella teemme näin, saamme vielä kokea pelastuksen iloa ja voimme koko sydämeistämme ylistää Jumalaa Hänen hyvydestään ja laupeudestaan.

VEIKKO ALOPAEUS

Jakso 88

Sanan seurassa

Saara Rossi

“Minua niin väsyttää”, kuulee usein sanottavan

“Minua niin väsyttää”, kuulee usein sanottavan. Nuoret eivät malta nukkua tarpeeksi ja heitä väsyttää. Vanhemmilla ihmisillä ikä tuo omat rasitteensa. Ei enää jaksa niinkuin ennen nuorena, vaikka kuinka yrittäisi. Väsymyksen syynä saattaa olla sairaus tai olosuhteet tai joku muu asia. Väsymys ei kenellekään meistä ole mieluista.

Jotkut raamatunpaikat lohduttavat minua ollessani väsynyt. Katsotaanpa ainakin joitakin jakeita tästä asiasta. Ne lohduttavat meitä ikääntyneitäkin.

Jes. 40: 29-31 vakuuttaa meille, että “Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.” Nuoretkin väsähtävät joskus, saatikka sitten me vanhemmat. Mutta kun käännyimme Herran puoleen tarpeinemme, odotamme Häneltä apua, meille luvataan uusi voima. Ei lisää meidän vanhaan, omaan voimaamme, vaan kokonaan uudenlaista, uutta voimaa Jumalalta, Hänen voimaansa. Ja totta kai Hänen voimansa on kylliksi heikoimmallekin. Ei tarvitse luottaa omaan voimaan, vaan uuteen voimaan, jonka Jumala antaa.

Raamattu puhuu paljon voimasta sekä Vanhassa- että Uudessa testamentissa. Meille kerrotaan myös miksi meille annetaan voimaa. Apt. 1:4-8: “Älkää lähtekö Jerusalemisista, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka olette minulta kuulleet. ...teidät kastetaan Pyhällä Hengellä... kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman ja te tulette olemaan minun todistajani...” Kielto lähteä todistamaan ennenkuin olivat saaneet voiman, oli kovin tarpeellinen. Pietari-kieltäjän oma voima ei riittänyt. Eikä Tuomaan oma usko ollut tarpeeksi. He tarvitsivat jotain, joka oli enemmän kuin heidän uskonsa, rohkeutensa tai voimansa. Ja he tottelivat ja odottivat, kunnes saivat voiman korkeudesta. Pietari muuttui sen vaikutuksesta. Pelkurista tuli rohkea ja teki sitä, mitä varten voima oli heille annettu. “Te saatte voiman ja te tulette olemaan minun todistajani...” Siinä syy, miksi voima tarvittiin. Voimaa työhön oli saatu. Tyhjäkäynnillä voima menee hukkaan ja paikallaan seisomiseen ei voimaa tarvita.

Et voi jättää autoasi seisomaan kovin pitkäksi aikaa moottorin jatkuvasti käydessä. Sehän on kiellettyä ja vain saastuttaa ilmaa. Polttoaineesta saatava voima on tarkoitettu eteenpäin menoa varten. Ja niin meillä uskovillakin: meille on annettu voimaa työhön. Ja sen jälkeen kuuluu käsky: Menkää ja saarnatkaa! Gal. 2:8: “...Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa.” 1Piet. 4:11: “...palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa.” Ps. 84:6,8: “Autuaat ne ihmiset, joilla on voimansa sinussa... He käyvät voimasta voimaan...” Jes. 40:23: “Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin.” Sen tähden kovin mielelläni luen seuraavasta luvusta Jes. 41:10: “Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi: minä vahvistan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.”

Joten: vaikka itsessämme heikkoina, mutta Hänen voimassaan väkevinä, me voimme täyttää sen tehtävän, minkä Hän on meille itseskullekin uskonut!

Ei sotaväellä eikä voimalla vaan minun hengelläni!

Sakarjan kirjan kolmannessa luvussa tulee hyvin selkeästi esille Pyhän Hengen merkitys Jumalan kansan elämässä. Erityisesti se korostuu niiden ihmisten kohdalla, jotka Jumala on valinnut suorittamaan heille uskottua tehtävää. Se, mitä ja miten Jumalan Henki vaikutti Jumalan itsensä valitsemissa ja voitelemisissa palvelijoissaan, heijastui hyvin voimakkaasti Jumalan kansaan, jonka keskellä he vaikuttivat. Niin oli ennen ja niin on vielä nytkin!

Tällä kertaa polttopisteessä ovat profeetta Sakarja ja kansan johtajana ja hallitusmiehenä tunnetuksi tullut Serubbaabel. Kolmas tuona aikana voimakkaasti vaikuttanut Jumalan mies oli ylipappi Joosua. Profeetallinen ilmoitus, Jumalan Sana ja seurakunnalle uskotun työn johtaminen käytännössä; nämä kolme asiaa kuuluivat saumattomasti yhteen. Profeetta Sakarjalla oli tärkeä tehtävä pakkosiirtolaisuudesta palanneen kansan jäänneksen keskellä, niin profeetallisen sanoman julistajana kuin rohkaisijana ja suunnan näyttäjänäkin. Rohkaisua tarvitsi kipeästi myös kansan johtajana palvellut Serubbaabel, jonka paljon vaativaan työhön kuului menossa olevan temppelin jälleenrakentaminen. Ylimmäisellä papilla Joosualla oli puolestaan vastuullaan valvoa jumalanpalvelukseen kuuluvien asioiden järjestämistä ja vastuu myös Sanan opetuksesta. Oli päivänseivä, että kansa kunnteli tarkoin, mitä heille puhuttiin. Se seurasi myös johtomiestensä antamaa esimerkkiä. Tulkoon mainituksi, että profeetta Sakarja oli juutalaisten tradition mukaan Suuren Neuvoston jäsen, jonka tehtävänä oli Vanhan Liiton kirjoitusten kanonisoiminen. Hänelle oli tärkeää tuntea Pyhät Kirjoitukset. Sakarja oli palannut Serubbaabelin johtamassa juutalaisten paluumuuttajien ryhmässä takaisin Palestiinaan yhdessä ylimmäisen papin virkaa hoitaneen Joosuan kanssa.

Tässä, kuten monissa muissakin asiayhteyksissä Raamatussa, profeetta nousee esille aivan erityisellä tavalla. Näin oli Vanhan testamentin aikana ja näin on ollut myös Uuden testamentin aikana ja näin on vielä tänäkin päivänä. Profeettojen aika ei ole ohi. Niin kauan kuin Jumalan seurakunta on maan päällä on myös profeettoja. Paavali asettaa profetoimisen armolahjoista kaikkein ensimmäiseksi ja seurakuntaviroista profeetan virka on kohta apostolin viran jäl-

keen. (Room. 12:6,1 ja Ef. 4:11) Erityisesti Apostolien Teoista selviää, että apostolit olivat myöskin profeettoja. Apostolin viran hoitaminen vaati myös profeetan armoitusta ja voittoa, mutta profeetat eivät kaikki suinkaan olleet apostoleja. Kaksi suunnattoman tärkeää asiaa nivoutuu yhteen; apostolinen johtajan virka ja profeetallinen ilmoitus. Ymmärrän, että hengellinen johtajuus edel-

lyttää näiden kahden tärkeän asian lihaksi tulemistä tänäkin päivänä. Kaikki johtajiksi pyrkivät ja siihen virkaan päässeetkään eivät kuitenkaan tätä kriteeriä täytä. Mooses kyllä toivoi, että kaikki olisivat Herran profeettoja, mutta näin ei tapahtunut. (IV Moos. 11:29) Jumalan tahdon toteuttaminen edellyttää selkeästi Pyhän Hengen, Sanan ja käytännön tekojen yhteenliittymää.

Sakarjan kirjassa oli kyse temppelin jälleenrakentamisesta, jossa tarvittiin profeetallista näkyä ja ilmoitusta, Jumalan antaman lain eli Sanan tuntemusta ja siihen perustuvaa käytännön työn johtamista. Profeetta Sakarja, ylipappi Joosua ja Serubbaabel muodostivat yhdessä Jumalan valitseman ja voiteleman johtotiimin ja niin suuri ja vaikeakin työ tuli loppuun suoritetuksi. Jotain samankaltaista näen myös Uuden testamentin järjestyksessä. Paavali kirjoittaa efesolaisille: “Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä!” Ef. 2:19-22. Että tämä toteutuisi, sanoo Paavali, ”Jumala antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täy-

sin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä...” Ef. 4:11-15.

Saattamme ajatella, että meillä on kaikkea mitä tarvitsemme, mutta tietyt asiat puhuvat toista. Jumalan todellinen ilmestymisen meissä itsessämme on kaiken uuden ja tuoreen hengellisen elämän lähtökohta ja avain. Ennekuin Jumala saattoi ilmestyä ja puhua kansalle, Hänen piti ilmestyä profeetta Sakarjalle ja ylipappi Joosualle. Käytännön rakennustyötä johtanut Serubbaabelkin janoi Jumalan tuotetta ilmoitusta. Hengen yhteyttä ei saada aikaan vain sanoilla ja yhteisillä julkilausumilla. Vain Jumalan Pyhä Henki voi avata sisäiset lukot ja sydämiimme vuodatettu aito rakkaus tulee näkyviin totisena parannuksena ja täyskäännöksenä niissä asioissa, joissa olemme saattaneet mennä vikaan. Siksi Jumala herätti profeetta Sakarjan niin kuin joku herätetään unestansa ja antoi hänen nähdä mitä Jumala tahtoi hänen näkevän ja kuulla mitä Jumala tahtoi hänen kuulevan. Siksi Jumala antoi ylipappi Joosuan tulla näkemään oman tilansa ja saastaisuutensa, mikä sai aikaan sen, että hänet jälleen puettiin puhtaisiin vaatteisiin kiireestä kantapäähän ja hänelle tuli Herran Sana. (Sak.3.) Jumalan ilmestymisen profeetoille merkitsee Jumalan mahdollisuuksia ilmestyä niille, jotka kansan edessä seisovat ja sitten koko seurakunnalle.

Temppelin rakentamisen loppuunsaattamisesta vastuussa ollut Serubbaabel sai profeetan kautta sanoman, jossa piilee meidänkin herätyksemme menestyksen salaisuus: “Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot!” ”Ellei Jumala huonetta rakenna, niin turhaan me vaivaa näemme. Jeesus sanoi omille opetuslapsilleen: “Ilman minua te ette voi mitään tehdä!” Parhaimmillaankin me voimme olla istuttajia ja kastelijoita, mutta kasvun antaa Herra. Hän on se, joka on paneva paikoillensa huippukiven huutojen kaikuessa: “Suosio, suosio sille!” Mikä armo saada lukeutua Hänen työtovereihinsa puhtautta, pyhyyttä, nöyryyttä ja tuoretta Pyhän Hengen voittoa janoten. Haluan olla yksi heistä vaikka se maksaisi mitä tahansa. Elämä on siellä, missä Jumalan Henki hallitsee – ei ihminen!

JAAKKO ROMU

Meillä ihmisillä - varsinkin vanhemmilla - on elämämme varrella tapahtuneita asioita, jotka ovat painuneet niin lujasti mieleen, että ne nousevat tämän tästä esiin määrättyissä tilanteissa. Hyvä lukijani, tahdoisin nyt kertoa tapauksen kymmenien vuosien takaa, tapauksen, jolla on ollut vaikutus siitä hetkestä lähtien koko elämäni.

Oli myöhäissyksy, kun vuotena 1964 poikkesin vierailulle naapuriin, johon olin tutustunut kohta Kanadaa muutettuumme. Mies oli tunnettu suorasanaisuudestaan ja reilusta luonteestaan sekä avuliaisuudestaan vaikeuksissa olevia kohtaan. Tapasi kutsua eri kirkkojen pastoreita saunaan ja vastailemaan omatekoisiin kompakysymyksiin. Tietämäni mukaan ei kukaan ollut sen takia saunareissua peruuttanut.

Illan kuluessa tarinoidessamme keksin mielestäni jotain "mehevää" sanottavaa hiljattain uskoon tulleista entisistä ryyppykavereista ja tuttavista, joiden elämä oli muuttunut. Odotin juttukaverin yhtyvän leikinlaskuun ja irtailuun, mutta hämmästykseni hän meni hiljaiseksi, kohensi hiukan istuintaan, kaivoi tupakan ja tuprutteli hiljaisuudessa. Aloin tuntea oloni hankalaksi ja yritin keksiä jotakin lisää, mutta olin "tukossa". Jotenkin outo tilanne. Olinkohan mennyt liian pitkäl-

"Aika on heitellä - aika kerätä..."

le? Tiesin kyllä, että talon isäntä luki paljon raamattua, ollen syn-tyisin Suomesta lestaadiolaisalu-eelta, vaikka ei ollutkaan uskoa tunnustava.

Pitkän, ahdistavan hiljaisuuden jälkeen toverini vilkaisi minuun, kohensi taas asentoaan ja sanoi: "Kuulehan poika, olehan varovainen puheissani, ne voivat tulla jossakin mutkassa vastaan. Raamatussa puhutaan jossakin paikassa Jumalan silmäterään koskettamisesta...ja kivien heittämisestä." Taas hiljaisuus. Tunsin oloni vieläkin hankalammaksi ja aioin juuri lähteä, kun toverini sanoi: "Kerronpa nyt kokemani tapauksen, joka opetti, että asiat hoidellaan muualta." Jäin kuuntelemaan.

Naapurini alkoi: "Olin aikoi-naan työssä metsäkämpällä, jossa oli paljon miehiä, suurin osa nk. 'aatteen miehiä'. Minua nimitettiin Mannerheimiksi, koska olin ollut Suomessa sotaväessä, siis armeijan koulutuksen saanut. Kerran minulle sattui kova sanaharkka erään 'valveutuneen toverin' kanssa ja asia jäi siihen. Iltamyöhällä läksin ulos asioilleni. Takaisin tullessani sain nurkan takaa iskun päähäni, joskin ehdin huomata jotain ja väistin, mutta menetin tajuni. Heräsin jäisel- täl-ä polulta naama hyytyneessä veressä ja oli hirmuinen päänsärky. Kömmin takaisin kämpppään ja pyysin erästä miestä auttamaan kääret-ä pään ympärille. Sain apua ja muutaman päivän kuluttua olin taas työkuunnossa.

Asiasta ei alkuun puhuttu mitään, koska kaikki tiesivät kuka sen tempun teki. Vähitellen siitä alettiin vihjailla. Joku viimein kahdenkesken ollessa kysäisi, että koska meinaat maksella takaisin. Olin asiaa puntaroinut, mutta kotiläksynä jo lapsena sain eväät,

että 'kosto on Jumalan' ja annoin kysyjälle tuon vastauksen ja se näkyi riittävän.

Tapahtui sitten keväällä jäiden- lähdön jälkeen, että piti lähteä jollekin asialle järven yli. Minun ja tuon iskun antaneen miehen olisi pitänyt mennä yhdessä, mutta jokin ihmeen vaisto kielsi läh-temästä. Tottelin sitä ja jäin käm- pälle. Mies lähti yksin, mutta kun oli soutanut yli puolivälin, niin äkkiä nousi hurja kevätmyrsky, joka heitti veneen nurin. Mies oli uimataidoton ja kylmä keväinen vesi vaikutti niin, että kaveri huk- kui. Tuuli painoi kaatuneen ve- neen tyhjänä rannalle ja miehen ruumis löytyi myöhemmin. Lisäi- sinpä tuohon vielä, että itse olen hyvä uimari ja todennäköises- ti olisin selvinnyt rannalle, mut- ta olisi ollut selittämistä, miten itse olin selvinnyt ja 'kirvesmies' hukkunut. Siihen aikaan oli Ka- nadassa vielä laki, että miestapos- ta sai kuolemantuomion... Mitä- päs arvelet asiasta?"

Tuohon ei minulla ollut mitään kommenttia ja hyvät illat toivo- tettuani lähdin vähin äänin kotiin. Mutta tuo kertomus on jää- nyt mieleeni kuin painettu kopio ja sieltä se nousee silloin tällöin "luettavaksi".

Muutamia kuukausia tuon il- lan jälkeen sain itse kokea pelas- tuksen ja sain tuntea, kuinka syn- titaakka riisuttiin pois. "Oi kiitos, Jeesus, kun armon sain mä kautta kallihin veren..."

Muutamia vuosia myöhemmin myöskin tuo kertoja sai kohdata Jeesuksen pelastajanaan ja usko- mukseni mukaan sain olla osal- tani auttamassa ja rohkaisemassa häntä iankaikkisuusmatkalle siir- tyessään. "Armosta te olette pelas- tetut, uskon kautta..."

ELJA ROSSI

Kolumni

Tullimies

Suuret tummat silmät sanoivat: "Kiitos että minulla oli tänään ruokaa!"

Bulgariassa kirkon pieni luokkahuone muuttui ruokailuhuoneeksi, ja vapaaehtoisten keittäjien valmistamaa keittoa ja leipää jaettiin kaikille oppilaille, vieläpä yli 60 muuta liittyi mukaan. Monelle se oli päivän ainoa ateria, ja sitä syötiin tiiviisti istuen ja nahisematta. Kaikki syötiin loppuun!

"Käy siunaamaan, käy siunaamaan, käy Jeesus siunaamaan", soi hiljainen laulu satoja kilometrejä Moskovasta pohjoiseen sijaitsevan katulapsille suunnitellun maatil- an ruokasalissa. Suomalaisryhmä oli tullut tutustumaan maatil- an toimintaan. Kyyneleet kihosivat silmiin, kun huulet tapailivat tuota pyhää nimeä, jonka vaikutuksesta täällä kaukana Venäjällä paljasjalkaiset tyttöset kii- kuttivat annoksia pöytiin. Lautaset tahtoivat tarttua vasta vernis- sattuihin pöytälevyihin, mutta lusikoiden kalahtelu kertoi Jumalan hyvyydestä ja hänelle antautuneiden ihmisten palvelumielestä.

Venäläisessä puistossa seiso- i Lenin jalustallaan ja ortodok- sinen kirkko vuosisataisella sijallaan. Vanha koukkuinen mummo kasseineen vaelteli puistossa. Hän maistoi jotain heinää suussaan ja ilmeisesti totesi sen syötäväksi, koskapa kokosi sitä muutaman kimpun ja survoi kassiinsa. Taisi mummo lähteä keiton tekoon. Tuntui hyvältä tuikata mummon kuihtuneeseen kouraan kasa rup- lan kolikoita. Iloissaan hän alkoi kovasti puhua ja tehdä ristinmerk- kejä.

Lienee ollut presidentti Reagan, joka neuvoi kansaa virkaan astumisensa aikaan: "Ota vain sen verran ruokaa, että voit syödä sen kaikki."

Vastakohdat köyhien ja rikkaiden ruokapöydissä saattavat olla todella räikeitä. Kiitos Jumalalle, että on ruokaa ja juomaa, sitä tarvitaan joka päivä. Mutta ei ole oikein, että joillakin on ylettö- mästi ja toisilla tuskin mitään.

Länsimaitten yleinen hyvinvointi on aiheuttanut sen, että mo- nilta kristityiltä on saattanut jäädä kokonaan huomioimatta tai ai- nakin hyvin vähälle Raamatun opetukset köyhien auttamisesta. Kun ei näe köyhyyttä ympärillä, ei tule mieleen koko asia.

Paavalin aikana puhuttiin Jerusalemissa kristillisen uskon pe- rusasioista. Kun Paavali tapasi Jaakobin, Pietarin ja Johanneksen, he puhuivat evankeliumin julistamisesta juutalaisille ja pakanoille, ja lopuksi pauskasivat kättä päälle, että näin tehdään. Siis evan- keliumia saarnataan kaikille. Mutta samalla he näkivät ihmisten ajallisetkin tarpeet ja sopivat, että "meidän on vain muistaminen köyhiä." Myöhemmin tehdessään raporttia tästä köyhien auttami- sesta, Paavali sanoo: "Juuri sitä minä olen ahkeroinut tehdä." Hän organiso- i kansainvälisen avustustoiminnan Jerusalemin köyhien auttamiseksi. Kokonainen luku (2. Kor. 9) kertoo tästä operaatios- ta. Hän lähetti miehiä liikkeelle hoitamaan keräystä jne. Köyhien auttaminen on siis alusta asti ollut evankeliumin toinen puoli.

Seurakuntiemme menestys on myös osaltaan tähän sidottu. Jesajan kirjassa Jumala sanoo: "Eikö tämä (ole paasto, johon minä mielistyn), että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi. Silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat umpeen...Silloin sinä ru- koilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: Katso tässä olen."

Ystäväni, jos olemme tunteneet mataluutta uskonvaellukses- samme, saattaisiko syy olla siinä, että olemme pitäneet liiaksi omanamme sen hyvän, minkä Jumala on meille antanut. Emme ole päässeet kokemaan antamisen autuutta!

Kun luemme Raamatustamme "meidän on vain muistaminen köyhiä", emme voi hypätä noiden sanojen yli. Jumala on aina köy- hien puolella. Itselleen eläville rikkaille ei luvata mitään hyvää. Ju- malan matematiikan mukaan siunaukset ovat antamisen takana. Ja siunattu- ja ovat ne, jotka antavat kykynsä ja voimansa auttaak- seen niitä, jotka ovat vailla jokapäiväisen elämän tarpeita.

Todistajan kierros 2007

Lokakuussa (October) Todistaja vierailee Kanadan seurakunnissa seuraavan aikataulun mukaan:

Westbank BC	Lokakuun	6.
Calgary AB	"	8.
Thunder Bay ON	"	14.
Sault Ste Marie ON	"	17.
Sudbury ON	"	18.
South Porcupine ON	"	19.
Toronto ON	"	21.

Tämä on joka toinen vuosi tapahtuva Todistajan "LÄHELLE TULEMINEN" Haluamme tavata lukijoita, tukijoita ja asiamiehiämme koko laajan Kanadan alueella. Esittelemme Mission Pressin palveluita. Ennen kaikkea iloitemme yhdessä Herrastamme todistuk- sin ja musiikin välityksellä.

Kierroksen suorittavat Lauri ja Terttu Karhinen.

Muistatthan rukouksin – tie on pitkä ja vaarallinen.

Jouluihoa kotiin

Joululehti kuuluu suomalaiseseen jouluun!

Kysy seurakuntasi kirjanmyynnistä tai suoraan toimituksesta:

Mission Press Society
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC Canada

Hinta: \$5.00

Syyskesän päivänä

On päivä korkea tää elokuinen;
on hellä lämpö vielä auringon.
Ja vihreys niin syvä metsän puiden
kuin suven täyteys oisi pohjaton.
Kukkaset vielä loistaa pientareella;
on suvituulen lämpö suloinen.
Ja taivaan kuorissa niin korkealla
soi lokin kirkas huuto riemuinen.

Vaan kuitenkin jo tunnen aavistuksen;
ei loputon tää aika armainen.
Kosketus syksyn herkän punerruksen
latvoihin vaahterain toi lehtien.
Iltaisin päivän vaunut lännen maille
käy yhä aikaisemmin kiiruhtain.
Kun rusko hämäryyteen sammuu, vaille
valoa ikävöimään iltaan jäin.

Nyt kesän jälleen syksyyn kääntyessä
jään miettimään taas kesää elämän.
Sain olla Herran armon auringossa
ja kiittää hyvyydestä Jumalan.
Ja vaikka helteitäkin päivät antoi,
myös virvoittavan varjon Herra toi.
Kivikkotaipaleella lastaan kanto
ja raskaan päivän jälkeen levon soi.

Nyt elämäni syksyn saapuessa
käyn luottavaisin mielin eteenpäin.
Ja illan varjojen jo pidetessä
on käsi Vapahtajan kädessäin.
Ei lastaan syksyn pimeään Hän heitä.
Sanansa valossa kun käydä saan.
Kulkisin vaikka vaikeitakin teitä,
kunhan vai lähellänsä olla saan.

Terttu Karhinen

Lähetystyöntekijät rakensivat paremman huomisen

Vuoristoisella ja vaikeakulkuisella Makedonian ja Albanian rajaseudulla sijaitsee pieni Peshepin kylä. Kylään on matkaa lähimmästä asutuskeskuksesta noin kolmekymmentä kilometriä. Tie on niin huonossa kunnossa, että taakkoja kuljettavat aasit ja hevoset kulkevat mielellään tien vieressä. Kylän asukkaat kokivat iloisen yllätyksen. Myös kylään saapuneet, saksalaisen Nehemia-lähettyksen edustajat olivat myönteisesti yllättyneitä. Asukkaat pyysivät kylään saapuneilta, että he aloittaisivat tilaisuudet jossa kaikki, lapset ja vanhuksetkin, voisivat kuulla Raamatun sanaa.

Usein syrjäisten albaanikyläen asukkaat toivovat taloudellista apua itselleen ja sukulaisilleen. Kyläläiset tarvitsevat myös ulkomaalaisilta apua viisumien saamisessa ulkomaille. Peshepin kylän edustajat ovat erilaisia. He pyysivät: "Kertokaa meille Jeesuksesta!" Nuoret lähetystyöntekijät aloittivat Raamattuillat kodeissa. Kyläläiset tuovat auringon laskiessa lehmät, lampaat, vuohet ja siipikarjan asuinrakennuksen vieressä sijaitsevaan eläinsuojaan tai piha-aitaukseen. Sen jälkeen he rientävät kuulemaan Raamatun opetusta. Lähetystyöntekijät ovat iloisia kylän hyvästä ilmapiiristä.

Lunta ei enää sada luokkaan

Lähetit eivät voineet sulkea silmiään suurelta tarpeelta. Kylän pieni koulu oli niin huonossa kunnossa, että talvikuukausina lasten opiskelu oli lähes mahdotonta. Kenelläkään ei ollut mahdollisuutta korjata koulua. Vapaaehtoisia rakentajia saapui nopeasti aina Saksasta saakka. Muutamassa kuukaudessa keskelle kylää kohoisi uusi, nykyaikainen koulurakennus. Sen yhteydessä toimii pieni päiväkot.

Sisällä on kodista ja siistiä. Lumi ei enää sada luokkaan eikä viima puske ruokalaan. Peshepin kylään rakennettiin myös kylätaloa. Valmisteilla on huoneisto jossa voidaan järjestää lapsille kerhoja. Iltaisin nuorilla on mahdollisuus opiskella englantia.

Yläpuolella: Viola, iloinen kerhotyttö

Oikealla: Aasi osaa myös tien mummolaan

Alla: Kylän ikivanha kirkko

Kylän ortodoksikirkkoa on käytetty Enver Hoxhan diktatuurin ajasta saakka eläinsuojana. Ihmisten kaikki yhteys kristinuskoon katosi viidenkymmenen vuoden aikana. Kylän asukkaat ovat köyhiä. He ovat kuitenkin tyytyväisiä elämään. Kukaan ei enää painosta tai kiusaa heitä. Peshepin asukkaat toivoivat ennen kaikkea Raamatun opetusta. Samalla he saivat uuden koulun ja oman kirkkorakennuksen! Viola menee usein päiväkotiin aasilla. Hän katselee uteliaana sisälle kouluun. Ensi vuonna hän on yksi kylän uusista ekaluokkalaisista.

Viola on iloinen siitä, että hänellä on mahdollisuus mennä joka viikko kerhoon. - Piirtäminen kiinnostaa minua kaikkein enemmän, kertoo Viola.

Kylän ortodoksikirkkoa on käytetty Enver Hoxhan diktatuurin ajasta saakka eläinsuojana. Kyläläisiltä katkesi kaikki yhteys kristillisyyteen. Kylän kirkkoa ei ole kunnostettu.

EERO KETOLA

First International School of Ministry Graduation

Thunder Bay's Saalem church celebrated our first International School of Ministry (ISOM) graduation ceremony this May. ISOM is a church-based video training program and the curriculum uses world-known teachers of high integrity, such as Dr. Reinhard Bonnke, Dr. T.L. Osborn and Dr. Jack Hayford.. This was a very balanced teaching which trains in knowledge, character and spiritual gifts. The Holy Spirit's presence was very evident throughout the program.

Dr. A.L. Gill teaches powerfully on supernatural living. He inspires us to "get out of the boat", and believe God for great things. The goal of ISOM is to train laborers for the end-time harvest. Every person in church is encouraged to rise up to God's call on their individual life. Graduate Tuula Rahkola did not allow her lack of confidence in the English language to hold her back from these studies. Her desire is to be increasingly effective for Kingdom work. Tuula expressed how this program, with all its great teachers, enlarged her spiritual vision. She enjoyed the fellowship within the group as well as the very evident spirit of unity.

After over two years of three hour weekly classes, homework and exams, our thirteen enthusiastic graduates had fulfilled the requirements to receive a Diploma of Biblical Studies from ISOM. A personalized commemorative book was presented to each graduate on behalf of Saalem church. The church family of Thunder Bay Saalem was present for this ceremony as well as many family and friends of the graduates.

Our students were diligent, engaged and enthusiastic as we listened to teachings, prayed together and enjoyed lively discussion times. Graduate Telli Kahara shares how the closeness of the group and prayer support really ministered to her during a personally difficult year. Telli also expresses with great emphasis how this program changed her as it provided such diverse teaching from experts in their field. "It was not just academic teaching

but sharing of their passionate life messages", continues Telli.

Pastor Marko Selkoma also an ISOM graduate found it very refreshing to sit under the teaching of these anointed high level Bible teachers. He found the sessions to be edifying, encouraging and uplifting. Pastor Marko was very blessed to see the impact that this Bible training school had on the life of the students. The desire and willingness to work and be part of the various ministries within the church has been a positive response of many students.

Now that we have completed our studies "it is time to step out of our comfortable boats" as Dr. A.L.Gill would say, and be willing to go where the Lord would direct. He tends to lead us into things that we cannot handle in our own strength, that way we won't forget to

invite Him along. Our desire to learn the Word should never cease, but increase as we desire to know Him more and more.

Daniel 11:32b-33a NKJ

But, the people who know their God shall be strong, and carry out great exploits. And those of the people who understand shall instruct many.

IRMA PAJALA

2007 ISOM Graduating Class (Left to Right):

Marko Selkoma, Fred Paasolainen, Tellervo Kähärä, Sandra Saraka, Eeva Niemi, Tuula Rahkola, Irma Pajala, Marlene McKeever, Sandy Johnson, Debra Halvorsen, Bryan Hodgins, Lori Van Santvoort (Missing John Niemi)

Rauhantervehdys jälleen ystävät

Arushan viikolla tapasimme myös Johansenin Felisianin, joka tuli Babatista seminaarin pidosta. Seminaari oli ollut hyvin rohkaiseva. Babati on osa keskimaahan aluetta, jossa seminaareja ei aiemmin ole pidetty. Tarkoituksemme on lähitulevaisuudessa pitää noilla alueilla, kolmella eri paikkakunnalla, seminaareja vahvistaaksemme siellä olevia seurakuntia. Felisianin mukaan vastaanotto siellä oli ollut erittäin innostava ja koitamme päästä myös itse mukaan seuraavaan seminaariin.

Arushasta ajoimme sitten kotiin Tazengwaan. Oli hienoa tulla taas tänne ja kokea ystävien lämmin vastaanotto ja vaikka täällä on nyt kuuma ja kuiva kausi menossa, niin silti olo tuntuu oikein hyvältä. Viallinen

internet saatiin toimintaan ja uima-altaaseen vettä, siitä se elämä taas alkaa! Raamattukoululaiset ovat palanneet kuluun viikonlopun aikana campukselle ja uusi lukukausi alkoi eilen. Jälleennäkeminen myös oppilaiden kanssa oli riemullinen. Kiitos, että muistatte koko koulun henkilöstöä, oppilaita ja meitä opettajia rukouksin, että voisimme yhdessä edistää Jumalan Sanan tuntemusta ja sitä kautta evankeliumin ilosanoman eteenpäin menemistä tulevien pastoreiden ja evankelistojen kautta.

Eljas Simon on myös täällä juuri nyt seminaarissa ja juttelin hänen kanssaan eilen. Hän oli reippaalla mielellä ja innokas uusien haasteiden edessä. Hän on valmistelemassa vaimonsa kanssa perheseminaareja. Seuraava OBS:n perheseminaari on Ugerewessa lokakuun puolessa välissä. Ensi viikolla meillä on täällä Tazengwassassa OBS:n palaveri ja osa opettajistamme tulee mukaan suunnittelemaan loppuvuoden seminaariohjelmia. Olemme iloinneet opettajiemme hyvästä työstä ja ahkeruudesta.

Kaikki seminaarit, jotka on suunniteltu, on voitu pitää suunnitteleen aikataulujen puitteissa. Kiitos siitä kuuluu myös teille, uskolliset ystävämme ja työn tukijamme! Lähitulevaisuudessa alamme saada enemmän kuvia seminaareista ja seminaarilaisista, sillä toimimme tullessamme kaksi digi-kameraa opettajiemme käyttöön!

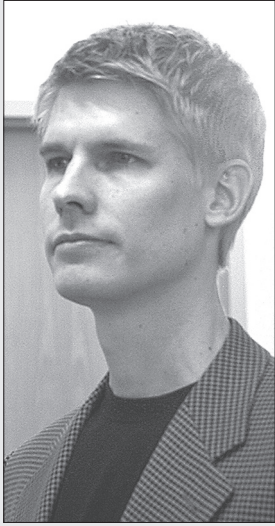
PÄIVI JA SAM TUOKKOLA

Monien kiireiden kanssa olemme olleet estyneitä kirjoittamaan teille, mutta nyt se on taas mahdollista.

Tulimme Tansaniaan noin kolmen viikon jälkeen ja heti sillä viikolla olimme mukana Arushassa pidettävässä Dr. Barry Mooren Crusadessa. Tilaisuudet olivat neljänä iltana ja osanotto oli todella runsas. Yhteensä noin 600 ihmistä teki päätöksen antaa elämänsä Jeesuksen johtoon. Heille järjestettiin sielunhoitoa ja ohjattiin sitten paikallisiin seurakuntiin mukana olleiden yhteyshenkilöiden välityksellä. Mukaan tuohon tapahtumaan oli Kanadasta saapunut yhteensä 17 henkilöä, joiden kanssa sitten tutustuimme Tansanian upeisiin luonnonpuistoihin ja muihin alueen nähtävyyksiin. Myös vierailut Maasai kodeissa ja -kirkoissa olivat vieraille mieleenpainuvia kokemuksia.

Vancouver: Kotikirkko sai uuden pastorin

Kauniina pyhäisenä aamuna syyskuun 9. kerääntyi satakunta suomalaista Kotikirkkoon toivottamaan Lehtimäen pastoriperhettä tervetulleeksi. Klaus, Veera ja lapset Elias (4) ja Vilma (melkein 2) muuttivat lännelle Jyväskylästä elokuun lopulla. Nyt oli juhلاميeli kaikilla, laulettiin juhla lauluja, kuoro ja useat solistit antoivat parastaan, soitto soi ja ojennettiin ruusuja. Pidetttiin puheita, rukoiittiin ja siunattiin pastoripari tehtäväänsä. Kiitoksia ja ruusuja saivat myös vuoden päivät väliaikaisena palvelleet Lauri ja Terttu Karhinen. Heidän osuutensa on ollut todella ratkaiseva seurakunnan kannalta. Ilahduttavaa oli nähdä runsaasti nuoria mukana. Siihen vaikutti paljolti se, että juhla

Elia, Veera, Vilma ja pastori Klaus Lehtimäki

oli kaksikielinen.

Puheenvuorossaan Veera Lehtimäki kiitteli kauniisti kaikesta, mitä oli tehty valmiiksi, kun he väsyneinä koko kesän jatkuneista kiireistä lopulta selvisivät perille. Hän korosti sisarien osuutta ja tehtäviä seurakunnassa ja kotona. Rohkaisua saivat niin nuoret kuin vanhatkin. Tuntui siltä, että nyt tuli paikalle oikein naisia yhteen kokoava voimahahmo. Puhe saikin raikuvat taputukset.

- Tulen sillä mielellä, että kyselen, mitä voisin tehdä teidän hyväksenne, johdatteli Klaus-pastori puheensa alkuun. Varsinaisessa sanomassa tuli esille useita Raamatussa esiintyviä kolminaisuuksia. Isä, Poika ja Pyhä Henki, tie totuus ja elämä jne. – Tarvitaan uskoa, toivoa ja rakkautta. Ja tarvitaan kaikessa Jumalan armoa ja myös armollisuutta toisiamme kohtaan. Klausin puhe on jäsenneltyä ja sitä on helppo kuunnella. Hänellä on hyvä suomen kieli ja englanti on hauskausti aussilaista murretta. Hän onkin syntynyt Australiassa ja käynyt siellä koulua.

Lehtimäet ovat molemmat musiikki-ihmisiä. Veeralta käy pianon soitto hienosti ja Klaus on musiikin opettaja koulutukseltaan. Juhlan päätteeksi nautittiin seurakunnan sisarten upeasti kattaman pöydän antimia ja luotiin ystävyysuhteita puolin ja toisin.

Vancouverin Kotikirkossa katsotaan nyt valoisasti eteenpäin. Ja kiitetään Jumalaa kaikesta sydäimestä, että uusi pastoripari on saapunut.

LEEVI MYRRÄ

Yövahdin elämyksiä

JATKOA TAAKASIVULTA

Loon Laken leirialue on järven rannalla keskeillä British Columbian jylhää metsää. Ei ihme, että ensimmäistä kertaa sinne yövahdiksi tulo hiukan jännitti. Heti sain kuulla, että alueella oli liikuskellut isokokoinen karhu.

Alueen hoitaja oli jättänyt varoituksen, ettei kukaan lapsista saa liikkua yksikseen. Kun sitten yö oli hiljentänyt kymmenet leiriläiset kämpissään unten maille, alkoi yövahdin työvuoro. Vain taskulamppu aseena erikoisesti eräs pimeä mutka herkisti aistit. – Mitä jos nyt tulee musta jyhkeä möykky vastaan? Kuulemma juuri tätä tietä sen oli nähty kulkevan melkein päivittäin. Siinä ei ole pakotietä mihinkään. Tuntui joka kerta hyvältä, kun selvisi ruokasalin suojaan ilman ongelmia.

Ruokasalin seinällä oli ohjeita. "Metsässä on villieläimiä: vuoristoleijonia, karhuja, peuroja, pesukarhuja, haisunäätä, jäniksiä, hiiriä ja muita, jotka

rakastavat ihmisten ruokia. Ei siis saa jättää ruokia ruokailuhallin ulkopuolelle." Heti alussa eräs leirin opettajista antoi lapsille ohjeita, mitä pitää tehdä, jos... Mutta varmaan olivat Jumalan näkymättömät vartijat työssä, sillä koko aikana ei sitä isoa näkynyt. Pari pienempää nallea liikuskeli leirin läheisyydessä ja pojat näkivät peurin, mutta ei muuta. Joku lepako oli ajettava tyttöjen kämpästä sängyn alta ulos.

Hiljaisessa yössä teki mieli katsella usein taivaalle. Kuinka paljon täällä kaukana kaupungin valoista näkyikään taivaalla tähtiä. Ihmeellinen on Jumalan ääretön maailmankaikkeus. Ja niin pieneltä tuntui yksinäinen yövartija täällä maaplaneetan päällä. Kuinka suuriarvoista onkaan, että nykyajan lapsille ja nuorille kerrotaan Jumalasta, kaiken Luojasta, joka rakastaa maan ihmisiä ja haluaa jokaisen omakseen.

L.M.

Nuortenpäivät

JATKOA ETUSIVULTA

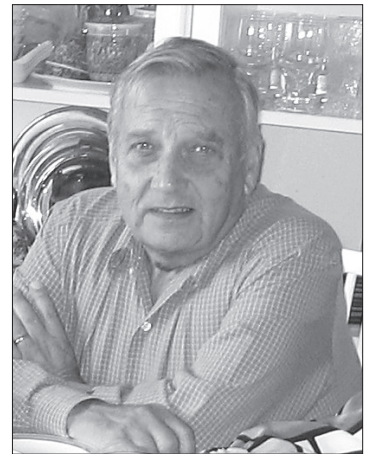
Silmäni täyttyivät kyynelistä katsoessani uskovien nuorten ylistystä ja kiitosta. Siinä ei ollut mitään teennäistä tai pakollista, se kumpuili todella sydämen pohjasta niin että ympärillä olivat unohuivat ja kukin seisoi yksin Vapahtajansa edessä Häntä ylistäen. Missä nuoret liikkuvat, siellä on aina ollut laulua ja soittoa, säveleet ja rytmit ovat ehkä vaihdelleet, mutta laulujen aihe ja henki niissä, on edelleen sama!

Opetuksesta päivien aikana vastasivat Walter Tuokkola, Petri Kosonen ja Pekka Perho nuoruuden innolla, mutta myös varhaisnuoruudestaan mukana olleiden ja useita vuosia julistustyötä tehneiden kokemuksella. Ilo oli kuunnella heidän hyvää

englanninkieltään. Melkeinpä sai hävetä omaa kielitaitoaan, vaikka olenkin elänyt englanninkielisessä maailmassa yli puolet elämästäni. Suurin osa osanottajista ei suomenkieltä ymmärrä. Monet eivät ole edes suomalaista sukujuurtakaan, mutta sanoma on sama mitä olemme julistaneet jo vuosikymmeniä ja se edelleen saavuttaa kuulijat ja saa aikaan parannusta ja muutosta heissä uudestisyntymän kautta. Sehän meidän työmme tarkoitus on ja tulisi edelleen olla. Päivien aikana useita paikallisia nuoria tuli esille etsimään esirukousta ja jättäytyivät Herralle ja toistakymmentä sai kokea Pyhän Hengen täyttymyksen ensi kertaa ja puhuivat ihanasti ja voimallisesti uusilla

kielillä. Jumalamme on elävä Jumala ja Hän toimii edelleen rakkaudessaan keskuudessamme. Hänelle yksin kiitos ja kunnia.

KAARLO SUOMELA

Tazengwa Bible College

Last week I traveled to Tanzania to teach at the Tazengwa Bible College for the first time ever. The trip was over 2200 kilometers in distance (Kampala – Mwanza – Nzega – Arusha – Kilimanjaro – Nairobi – Kampala).

On a section of road that winds up a steep hill, two lorries had broken down blocking the road. Hundreds of lorries were stopped in every conceivable place on the road. I was informed that the road was closed but they allowed me to try my luck. After precariously inching my way between the lorries, I was able to clear them and make it to Arusha. The same thing happened in Uganda. Twice on the road to Kampala a lorry had stalled on a section where there was only one lane, so no traffic moved at all. It only took one hour before we were on our way again.

At the Bible college we would go in the mornings and evenings for a walk with the Tuokkola's. Each time the sun would be a red burning ball in the sky painting the skyline with beautiful streaks of color.

Thanks for your prayers and support.

HANNU HAPPONEN

Sovinnon suuri päivä

Olen edellisissä numeroissa kertonut uskoontuloni vaiheita ja tässä tahdon jatkaa, jos tämä jotakin kiinnostaa. Tultuani uskoon pitkäperjantaina siellä Suomessa Luterilaisen kirkon piirissä vuonna 1956, sain Jeesuksen veren puhdistuksen suurista synneistäni. Tunnustin syntini, tein täyden käännöksen elämässäni ja lähdin seuraamaan Jeesusta. Koin uudestisyntymän.

Se oli todella uudestisyntyminen; se ei ollut vain rupeamista uskoon. Olin sitäkin yrittänyt, mutta se oli sittenkin vain muotojumalista menoa, jota on paljon tänäkin päivänä. Minä aloitin perinpohjaisesti syntieni tunnustamisen sekä Jumalani että ihmisten edessä. Se oli tosin lihalleri vaikeata, mutta tiesin sen entisen muotojumalisen tien. Sillä tiellä en ollut vapaa Jeesuksen verellä puhdistettuna. Se oli vain harrasta muotojumalista kirkossa ja seuroissa käyntiä, mutta elämä ei ker-tonut, että seuran Jeesusta. Nyt halusin tehdä totta koko sydämeistäni.

Pyhä Henki puhui minulle, että nyt myöskin ihmisten kanssa pitää tehdä so-vinto kaikesta, mitä pahaa olin tehnyt.

Kotonani sovin veljeni, sisarieni ja äiti-ni kanssa kyynelin ja tuli ihana sovinto. Mutta sitten setäni kanssa oli välit poik-ki. Olimme veriviholliset. Setäni oli val-mis pistoolinsa kanssa tappamaan minut ja minä olin ollut myöskin suuren saata-nallisen vihan valtaama. Nyt Pyhä Henki puhui minulle: “Setäsi kanssa ei ole asiat kunnossa. Mene ja sovi asiat hänen kans-saan, että voisit johdattaa hänet taivas-tielle, ettei hän vihan valtaamana joudu helvettiin.” Mutta saatana tuli ja sanoi: “Eihän sinussa ole mitään vikaa. Sinähän olet kunnan nuori mies. Sedässäsi se vika on, hänen pitää tulla sinun luoksesi ja pyytää sinulta anteeksi.” Se oli voimakas saarna, mutta rauhaa ei tullut paholaisen saarnan vaikutuksesta. Pyhä Henki vain muistutti: “Mene ja sovi setäsi kanssa, että hänkin pääsisi taivaskotiin.”

Niin minä lähdin. Oli kaunis kevätaa-mu kun astelin setäni asunnolle. Kopu-tin ovelle ja sedän puoliso tuli avaamaan. Pyysin päästä sisälle ja niin astuin oves-ta tupaan. Setäni istui ison pirtinpöydän ääressä ja veti kenkiä jalkoihinsa. Pöy-dällä hänen vieressään oli se pitkä 60-senttinen pistin, jolla hän oli ennemmin uhannut tappaa minut. Nyt se oli hänel-

lä siinä turvana. Kun astuin sisälle, näin kyllä tuon pistimen, mutta olin valmis maksamaan vaikka kuolemalla tekoni. Tunsin vain , että olen maailman synti-sin ihminen. En jäänyt seisomaan oven-suuhun, vaan lähdin astelemaan kohden setääni ja siinä mennessä sanoin: “Rakas setäni, anna anteeksi minulle. Olen ollut niin huono naapuri sinulle. Menin setä-ni kaulaan. Hän purskahti itkemään sa-moin kuin minäkin. Jumalan voimakas rakkaus laskeutui siihen hetkeen. Ei se-täni pyytänyt minulta anteeksi, mutta minä koin, että olen syyllinen. Sen vai-kutti Pyhä Henki. Siinä itki myös sedän emäntä nähdessään, kuinka veriviholliset sopivat. Jeesuksen rakkaus mursi hänet-kin ja hän antoi elämänsä Jeesukselle.

Myöhemmin setä joutui Korteesjärven vanhainkotiin. Kun pidin siellä kokouksia, niin eräässä tilaisuudessa oli pilkkaaja, joka oli nauranut ja pilkannut minuakin ja istui nyt rullatuolissa. Hän alkoi itkemään ja pyysi, jos voisin rukoilla hänen puolestaan. Silloin setäni myöskin halusi ottaa Jeesuksen vastaan.

Rakas lukijani, mene ja sovi ihmisten kanssa, joista olet juorunnut ja puhunut pahaa ja sovita asiiasi. Ehkä ne ovat mo-

nille taivaaseen pääsyn esteenä. Mutta kun ihmiset näkevät, että teet täyttä tot-ta, sovit ja maksat pahat tekosi, lakkaat juoruamasta ja pahaa puhumasta, niin voivat monet pelastua ja päästä taivas-ten valtakuntaan, kun näkevät hedelmän kasvun sinussa.

Jeesus sanoo Matt.7:21-23: “Ei jokai-nen, joka sanoo minulle: ‘Herra, Herra!’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tah-don. Moni sanoo minulle sinä päivänä: ‘Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kaut-ta tehneet monta voimallista tekoa?’ Ja silloin minä lausun heille julki: ‘Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.’”

Olemmeko todella Jeesuksen seuraa-jia? Tämä Jumalan Sanan paikka asettaa varmaan jokaisen seinää vasten tekemään täyttä totta, jos mielimme päästä voitta-jina perille. Ajattelehan perinpohjaisesti näitä Jeesuksen sanoja. Rakkain, nöyryn terveisin,

ERKKI SILTAMÄKI

Ituja tarjolla

LIISA A. LIEDES

Onko sinua koskaan moitittu?

Ettäkö moitittu? Tottakai, ja usein, vastannet. Taitaa olla niin, että jokainen meistä on saanut ja ehkä jatkuvas-ti saa moitteita osakseen. Moitteiden saaminen ei ole mieluista. Itse olen ainakin huomannut, että kyllä oli-si mukava antaa takaisin sen kun ehtii, mutta...! Niin, Jumalan tapa ei ole iskeä takaisin. Hän opettaa lap-siansa myös itsensä hillit-semiseen.

Kerrotaan eräästä pastorista, joka sai moitteita osakseen. Uusi perhe oli liittynyt seurakuntaan. Vaimo oli hiljai-nen, mutta mies kovaääninen ja kriittinen. Yksi seurakun-

nan jäsenistä seurasi tämän perheen touhuja ja huomasi kuinka jälleen kerran juma-lanpalveluksen jälkeen tämä kriittinen mies puhutteli pas-toria ja moitti hänen saarnaan-sa. Pastori oli vain hiljaa kuun-nellut ja luvannut ajatella asiaa. Tapahtumaa seurannut henki-lö ihmetteli pastorin käytös-tä, ja myöhemmässä vaiheessa kysyi häneltä, että miksi hän ei puolustautunut yhtään, eikä vastustanut moittivaa miestä. Pastori oli vain vastannut, että jokainen moite voi olla hyödy-linen. Jumala voi olla sen taka-na. Ja jos on niin, silloin on pa-rasta kuunnella mitä Hänellä on sanottavaa. Moittija voi olla oikeassa!

Pastorilla oli ihmeellisen nöyrä asenne.

Jumalan Sana opettaa mei-tä kuinka suhtautua hyök-käyksiin, jotka tulevat meitä vastaan. Esimerkiksi, jos mei-tä moititaan, ei tule vastata vi-haisesti. San. 15:1 “Leppeä vas-taus taltuttaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.” Jos me nousemme ja vastaam-me moittijalle samalla tavalla kuin hän puhuu meille – esi-merkiksi kiukkumielellä – niin me emme pääse siitä eteenpäin. Kiukku vain kiehuu niinkuin puuropata ja meitä harmittaa. Me voimme myös sanoa sel-laista, jota sitten myöhemmin kadumme. Vihan purkauksen edessä on parasta olla vaiti ja odottaa oikeaa hetkeä vastaus-ta varten.

Jos meitä moititaan, on meillä siinä mahdollisuus har-jaantua kristillisessä käytökses-sä. Fil. 2:1-4: “Jos siis on jota-kin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette so-puisat ja yksimieliset ettekä tee mitään itsekkyydestä tai tur-han kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte tois-ta parempana kuin itseänne ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin pa-rasta.”

Ehkä sinulla on taipumus moittia toisia, mutta haluai-

sit muuttaa tapasi. Silloin voit rukoilla, että Herra muuttaisi sinut. Et voi itseäsi muuttaa, mutta Jumala voi sen tehdä jos sinä haluat muuttua. Kun us-kossa rukoilet, Jumala kuulee ja vastaa. Älä sitten ihmette-le, kun Hän alkaa toimia elä-mässäsi. Usein Hän toimii niin, että Hän asettaa meidät juuri sellaisten ihmisten jouk-koon, jotka eniten koettelevat meidän kärsivällisyyttämme. “Rauta rautaa hioo, ja ihminen toistansa hioo.” San. 27:17 Ju-mala opettaa meitä juuri siellä, missä me elämme.

Ei se ole vaarallista saada osakseen nuhdetta tai moitet-ta. Se voi olla suureksi hyödyk-si, jos sen oikein ottaa vastaan. San. 15:31-33: “Korva, joka kuuntelee elämän nuhdetta, saa majoilla viisaitten keskel-lä. Joka kuritusta vieroo, pi-tää sielunsa halpana; mutta joka nuhdetta kuuntelee, se saa mieltä. Herran pelko on kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys.”

Elämä olisi paljon helpom-paa, jos ei tarvitsisi olla ihmis-ten kanssa tekemisissä. Mutta kyllä se niin on, että meidän elämämme koostuu ihmissuh-teista. Kaikissa niissä tarvitaan joustavuutta ja ennen kaikkea jumalallista viisautta. Kun Jee-suksen rakkaus saa vallata sy-dämemme, silloin vasta alkaa todellinen, myönteinen ja tyy-dyttävä ihmissuhteiden raken-taminen. Jeesuksen rakkaus peittää moitteetkin!

Preerian virsi

*Yössäsi aukeus kuiskaa
tähtitaivaasi väräjäi,
tulkaa kaikki, nyt kuulkaa
kuinka preerian virsi soi.*

*Vesies hiljainen loiske
Rannoilla hyräilee,
Koskies pauhujen toiste
Kaikuna metsissä humisee.*

*Tämän avaran maan ääriin
virsi preerian virittyä,
sointuas ylenmäärin
rannattomuuteesi laskeutuu.*

*Se on kiitosta sydäimestä
maan äänetön huokaus,
revontulies ylistystä
salamoittesi leimaus.*

*Tämä on aikojen laulu
päivänä luomisen,
lkuisuudessa syntynyt soitu
preerian sydämeen.*

*Sinulle preeria laulaa
Luojamme taivaan ja maan,
Kiitosta uhkuen huokaa
päivä päivältä uudestaan.*

*Sitä kuuntelen ihmetellen
Kuinka preerian virsi soi,
Yhtyen sen kiitokseen
minkä sielussa kuulla voi.*

Sinikka Lukkarinen

Lukijain lähettämiä

Terveisiä teidän monen “vanhasta maasta”. Saimme taas olla muutaman viikon teidän ihanassa maassanne, Toronton alueella Marianne-tyttäreemme, Rauno-vävyemme ja neljän suloisen lapsenlapsemme luona. Saalem-kirkossakin saimme käydä. Sattui vielä “vanha” saarnaaja Kumpulainenkin olemaan vierailulla. Mahtavaa! Kiitos Jumalalle! Mutta asiaan:

Lehdessänne oli maininta, että voisi antaa palautetta näin lukijan kannalta. Todistaja-lehti on tuttu vuosikymmenien takaa. Puolison sisar, Raili, on sen meille tilannut varmaan ihan 50-luvulta asti. Lehti on aina lu-

ettu. Sen sisältö on ollut mielenkiintoinen. Se on ja on ollut hengellinen. Olette olleet hyviä toimittajia. Ette ole “joutavia juttuja” seulastanne läpi päästäneet. Kirjoitukset ovat olleet uskonhenkisiä, herättäviä ja hyviä opetuskia raamatusta. Sen on aina voinut antaa sukulaisille ja ystäville edelleen luettavaksi. Niin nytkin.

Siitä olemme nähneet “patriarkkojen” syntymäpäivät ja kotiinkutsumiset. Ovat nimittäin monet tulleet henkilöinäkin tutuiksi yli 20 vuoden aikana, niin Toronton Saalemissa kuin eri kaupungeissa konferensseissa, talvi- ja kesäpäivillä, kun olemme siellä vierailleet. Ikimuistettavia hetkiä!

Voi, miten satuttikaan Rudolph Worlinin, “hovisaarnaajamme”, kotiinkutsu. Iso aukko jäi hetkeksi. Nyt Jumala on antanut tilalle teitä taitavia Jumalan ihmisiä, joten kukaan ei silti ole korvaamaton. Ettemme ihmisiä

palvoisi. “Ja kuoltuaankin vielä puhuvat” kaseteilla.

Mielenkiintoisia ovat olleet lähetystyöntekijöiden kirjoitukset. Olemme rukouksin muistaneet teitä lukiessammekin. Myös englanninkieliset kirjoitukset ovat paikallaan, varsinkin nuorisolle. Tietysti olisi mukava saada niistäkin selkoa.

Jatkakaa samalla tyyllillä. Kuuluttakaa Jumalan valtasuuruutta! Korottakaa Hänen ylevää nimeänsä ja Jeesuksen Kristuksen herrautta yli maanpiirin! Hänen armahtavaisuuttaan Häntä etsiville. “Sillä jokainen joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Ja “Hänen sanansa ei tyhjänä palaja” Todistaja-lehdenkään sivujen välityksellä.

Siunaavin terveisin toimitukselle, kirjoittajille ja lukijakunnalle, VienaMaria Hautaniemi (ja puoliso, Sauli) Kaustinen, Suomi

Todistajan oma värikäs kalenteri vuodelle 2008.

Tämä mestariloumus on Keijo Sakaran ja Eero Sorilan yhteistyön tulos. Eeron kuvat ovat: Ylhäällä Whisler BC, (2010 Olympialaisten paikka) Vancouver ja Toronto kalenterin alareunassa.

Kalenteri annetaan kaikille Todistajan keräykseen lahjoittaneille syksyn kierroksen aikana.

Puhelinsana - puhelinhartaus on osoittautunut hyödylliseksi yhteydenpitäjäksi seurakunnissa. Koska soittaminen on nykyään verrattain edullista on käynyt ilmi, että ihmiset kuuntelevat niitä mantereiden laidasta laitaan. Näin voi varmistaa mm. suunnitellut vierailut eri puolille maata ja tietää, mitä vierailun kohteessa olevassa seurakunnassa on meneillään. Tässä mielessä oheinen lista näistä numeroista tekee soittelun helpommaksi:

Toronto Saalem	416 222-7474
Sudbury Siion	705 522-5540
Sault Ste Marie	705 253-2427
Thunder Bay Saalem	807 767-7875
Vancouver Kotikirkko	604 324-4447
Lake Worth Kotikirkko	561 585-1110

**Ollaanpa linjalla.
Pidetään puhelinsana ajan tasolla.**

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla autamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen. Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

NYT ON AIKA LÄHETTÄÄ

JOULUTERVEHDYS MAAILMAN ÄÄRIIN TODISTAJASSA

Seuraava Todistajan numero on vuoden viimeinen, se on **JOULUNUMERO**, jonka kautta joulu – ja uudenvuoden tervehdykset ystäville kulkeutuvat kaikkialle.

Hinnat entisellään:

Nimi yhteisen tervehdyksen alla
paikkakunnittain \$10.00

Oma tai perheen kehystetty tervehdys \$20.00

Tervehdyksen tulee olla toimituksessa viimeistään **marraskuun 10. päivänä.**

Adressitilaukset

- Kahdeksan eri kuvaa!
- Kysy seurakuntasi kirjanmyynnistä

Tämän adressin kautta tuet
Mission Press Societyn toimintaa suomalaisten
siirtolaisten hyväksi Pohjois-Amerikassa.
Myyntihinta \$5.00
Tukkuhinta seurakunnille \$3.00 + GST

MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Todistajan tilaajien huomioon:

Osoitelipukkeen yhteydessä on oikealla ylärivissä numerosarja, (esim. 09-07) josta käy ilmi tilauksen viimeinen kuukausi ja vuosi. Pyydämme ystävällisesti huomioimaan ajan ja uusiin tilauksen ennen sen päättymistä.

Emme halua katkaista tilausta heti; yleensä olemme hyvin pitkämielisiä, mutta jossain vaiheessa olemme pakotetut poistamaan sen.

TOIMITUS

Odotamme myös Todistajan lukijoilta kommentteja ja mahdollisia toivomuksia lehden sisällöllön suhteen, joko sähköpostin, faxin, kirjeen tai puhelinsoiton muodossa.

TOIMITUS

Pentti ja Airi Virtanen

ovat muuttaneet
Kelownaan
Thunder Baystä.
Heidän uusi
osoitteensa:

109 - 920 Saskatoon Rd
Kelowna, BC. V1X 7P8

Puhelin: 250 868-8309
Fax: 250 868-8309

Mission Press Hallituksen kokoonpano:

Mission Pressin vuosikokouksessa Torontossa elokuun 2.2007 todettiin Oiva Iskaniuksen ja Erkki Ahosen sanoutuneen irti tehtävästään hallituksen jäseninä. Haluamme kiittää heitä vuosia kestäneestä kiitettävästä palveluksesta.

Uusiksi hallituksen jäseniksi vahvistettiin Paavo Wiitasalo ja Klaus Lehtimäki. Nykyisen hallituksen kokoonpano on seuraava: Lauri Tomminen - President, Leevi Myyrä – Sihteeri, Paavo Korpela, Markku Kansanen, Keijo Sakara, Paavo Wiitasalo, Klaus Lehtimäki ja Lauri Karhinen.

Tilaushinnat

Postimaksut ovat nousseet ja nousevat edelleen. Mission Press, Todistajan julkaisija on pakotettu tarkistamaan tilaushintoja. Vuosikokous Torontossa päättyi seuraaviin lukuihin:

Kanadan vuosikerta \$30.00
USA \$36.00
Muut maat \$40.00
Euroina 35

Koroitukset astuvat voimaan vuoden 2008 alusta.

Tilaushinnat ovat samat sekä Kanadan että Amerikan dollareina koska niiden ero on nyt hyvin pieni. Todistaja toimii ilman mainoksia, siis on erilainen kuin toiset lehdet, ja tilaushinta peittää vain osittain kustannukset. Vajaus täyttyy lahjoituksilla. Tähän asti on Herra meitä auttanut selviämään vuodesta toiseen. Varmaan Hän auttaa jatkossakin. Muistetaan, että tämä EVANKELISTA, TODISTAJA, on meidän kaikkien yhteinen.

Tilaukset ennen vuoden vaihdetta ovat entisillä hinnoilla.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Yhteinen aamukokous, klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho klo 18:00
To • Raamattutunti klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

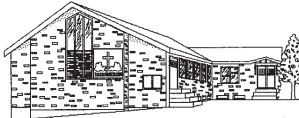
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Petri Kosonen** (807) 767-0464
Nuorisopastori Pekka Perho

Su • klo 10:00 Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous joka toinen sunnuntai
Ti • Ke • To • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 ("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

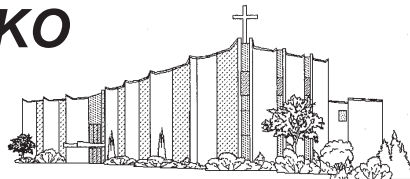
Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500 '

Pastori **Markku Vainio** 1 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
English service klo 11:30
Ke • English Bible study at 7 PM
To • Sana ja rukous klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
klo18:00 Hyvän Sanoman ilta
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t (561) 585-1110

VANCOUVER:

LOON LAKE CAMP 2007

"The Hunt"

Praise God for another wonderful year at Loon Lake camp! This year's theme was "The Hunt", referring to Jeremiah 29:13: "You will seek me and find me when you seek me with all your heart". Each day, a talented team of counsellors presented a skit leading to the revealing of that day's Bible verse, which was connected to the main theme.

In Bible study groups, we were introduced to the stories and lives of different tribes around the world. We learned what they believe, how they live, and how God has been working in their lives. With this knowledge, each Bible study group came up with a skit to act out at the evening campfires, as well as a prayer for that tribe.

We were very blessed with wonderful weather at camp. Although the first couple of days were cloudy and rainy, God gave us beautiful sunshine for the rest of the week! This year brought with it many of the traditional camp activities such as canoeing, hiking, crafts, eating delicious food, swimming, and having a sauna. This year also featured some new games, including an exciting game of glow-in-the-dark capture the flag, as well as an eating competition in which volunteers consumed coconut milk, dried flavored crickets, beans and chocolate pudding, and sardines!

This year's camp brought us all growth in friendships, but most importantly, spiritual growth with God. Through Bible studies, speakers, worship, and prayer meetings, we were brought closer to God and His word

PHOTO: PIA ANTURI

PHOTO: PIA ANTURI

PHOTO: PERTTI KARLSSON

PHOTO: PERTTI KARLSSON

PHOTO: PERTTI KARLSSON

planted deeper in our hearts. We were even blessed to see two wonderful young ladies, Natalie Antturi and Danica Myyra, get baptized!

All in all, this was another excellent year at camp and a great time to catch up with old friends and meet new ones, and most importantly, spend time with God. A big thank you goes out to everyone who organized the camp, helped out, and for your prayers - we couldn't have done it without them! Welcome back next year everyone, we hope to see lots of new faces too!

NINA HEISKANEN

SEE YÖVAHDIN ELÄMYKSIÄ ON PAGE 8